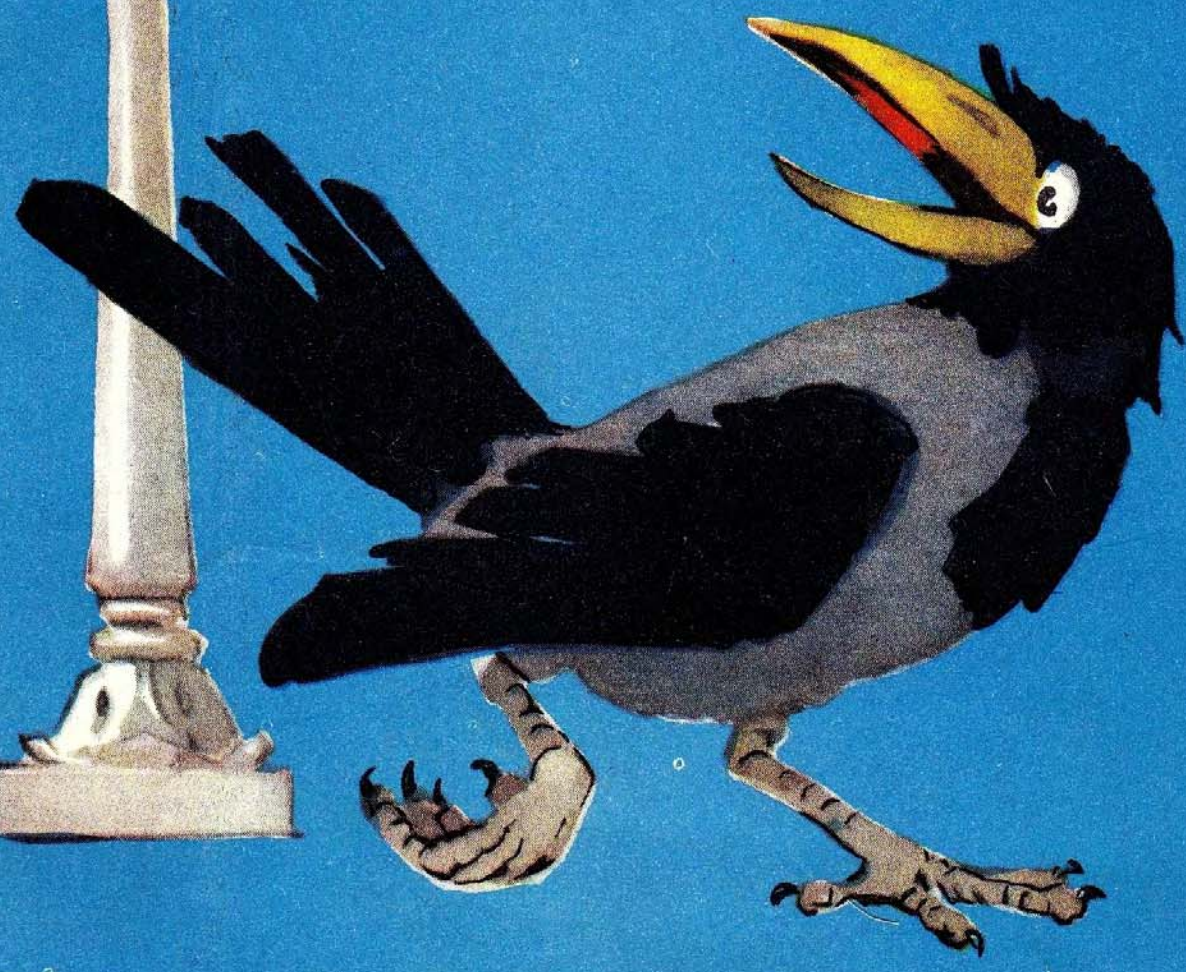

Б77 742
5-77

Бобко Г

ГАВА- РОЗЗЯВА

ДИТВИДАН

ГАВА-РОЗЗЯВА

Малюнки І. Грінблата та Г. Урусова
Вірші Г. Бойка

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР
КИЇВ 1959

ДОРОГІ ЮНІ ЧИТАЧІ!

Ви щодня ходите вулицями міста, де їздять автомашини, тролейбуси, трамваї. Коли ж вам треба перейти вулицю, то робите це, звичайно, дотримуючись правил вуличного руху.

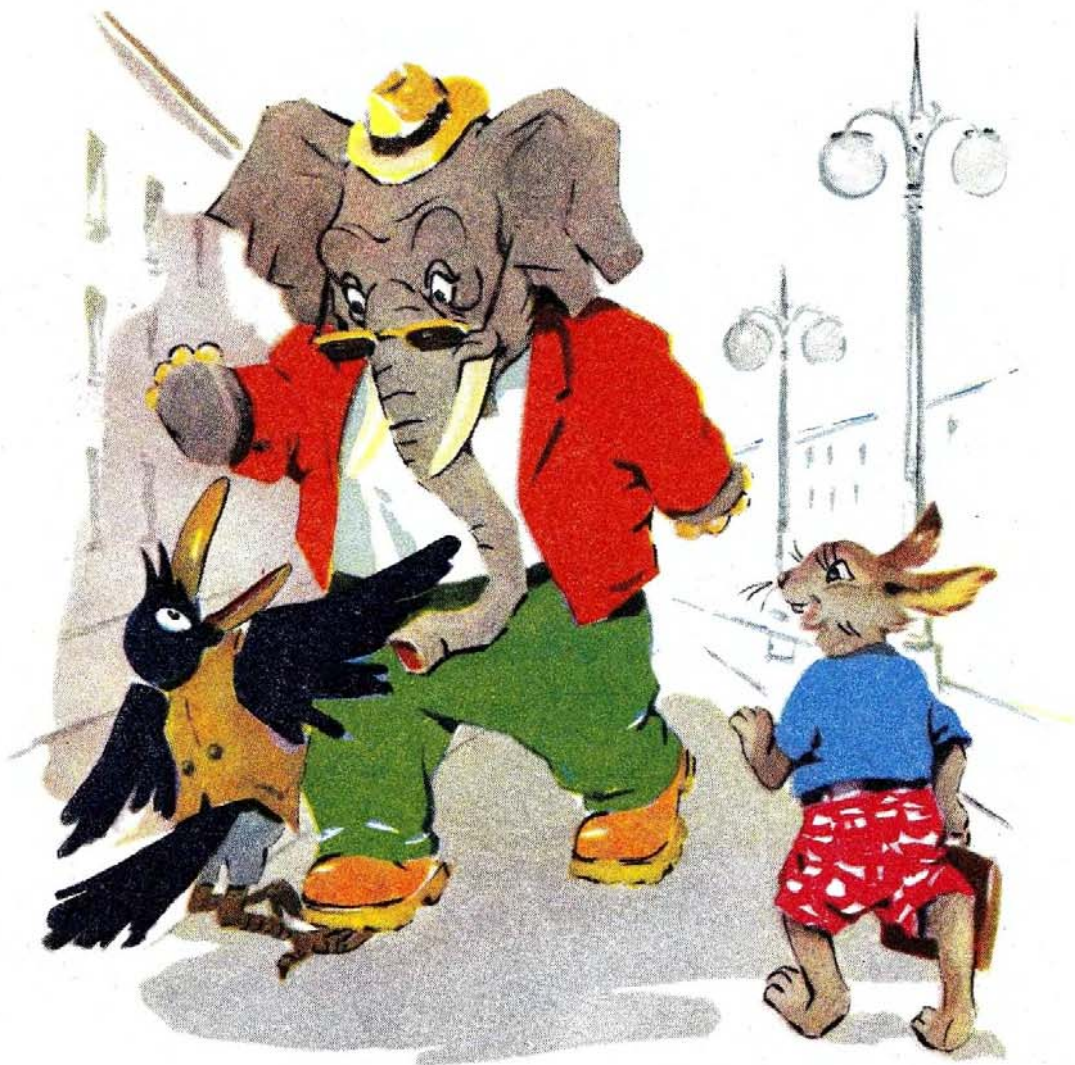
Гава-роззява на правила руху не зважала. І скільки мала через це неприємностей!

Може й серед вас дехто не знає або не хоче дотримуватися тих правил? Хай такі пам'ятають, що це може скінчитися лихом.

Щоб не траплялось з вами прикрих пригод, як з тією гавою чи мавпочками, вивчайте й дотримуйтесь правил вуличного руху. Сподіваємося, що в цьому вам допоможе наша книжка. Її створили на замовлення Державної автоінспекції Управління міліції м. Києва художники І. Грінблат і Г. Урусов та поет Г. Бойко.

Напишіть нам, чи сподобалась вона вам.

Наша адреса: м. Київ, вул. Кірова, 34. Дитвидав УРСР.

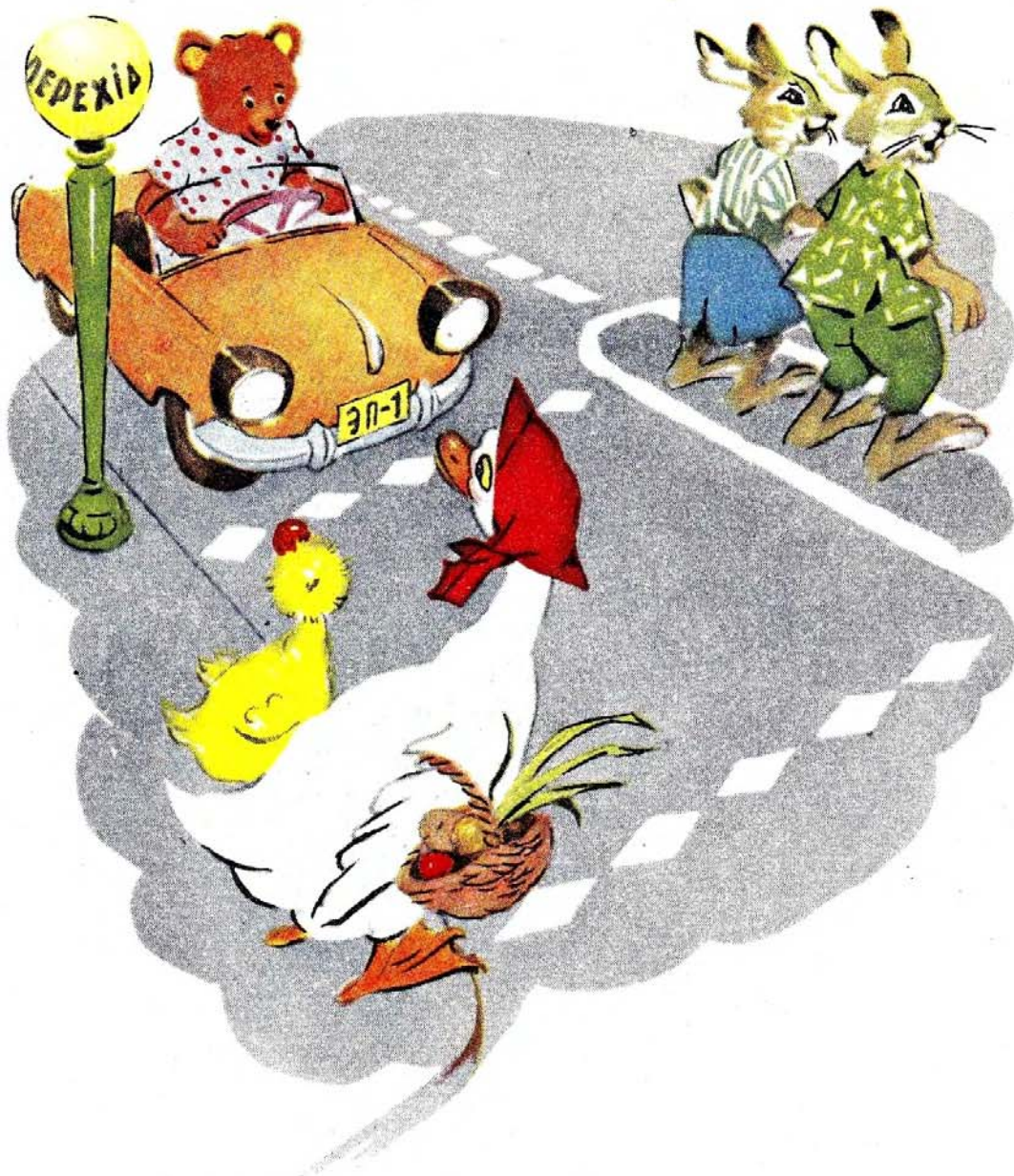
Усі тротуаром проходили справа,
Та правила руху порушила гава:
Ішла вона зліва, назустріч слонові;
— Кар-кар! Роздавив мені ногу до крові! —
А зайчик до неї: — От гава смішна!
Мабуть, величенька вага у слона?
На ногу тобі наступили даремно, —
Не вмієш, роззяво, ходять тротуаром.
По правому боці ходжу я до школи,
Мені не наступлять на ноги ніколи!

Скрипить під санчатами сніг у дворі,
Де гірку зробили для всіх школярі.
А ці, неслухняні зайча й лисеня,
По вулиці прямо летять навмання.
— Ой лишенько! Колія! Сани спиняй! —
Та їх не зупиниш, — спинився трамвай.
Водій докоряє: — Та знає ж це кожний:
На вулиці, діти, кататись не можна!
Якби я трамвай зупинити не встиг,
То ви б залишились обоє без ніг.

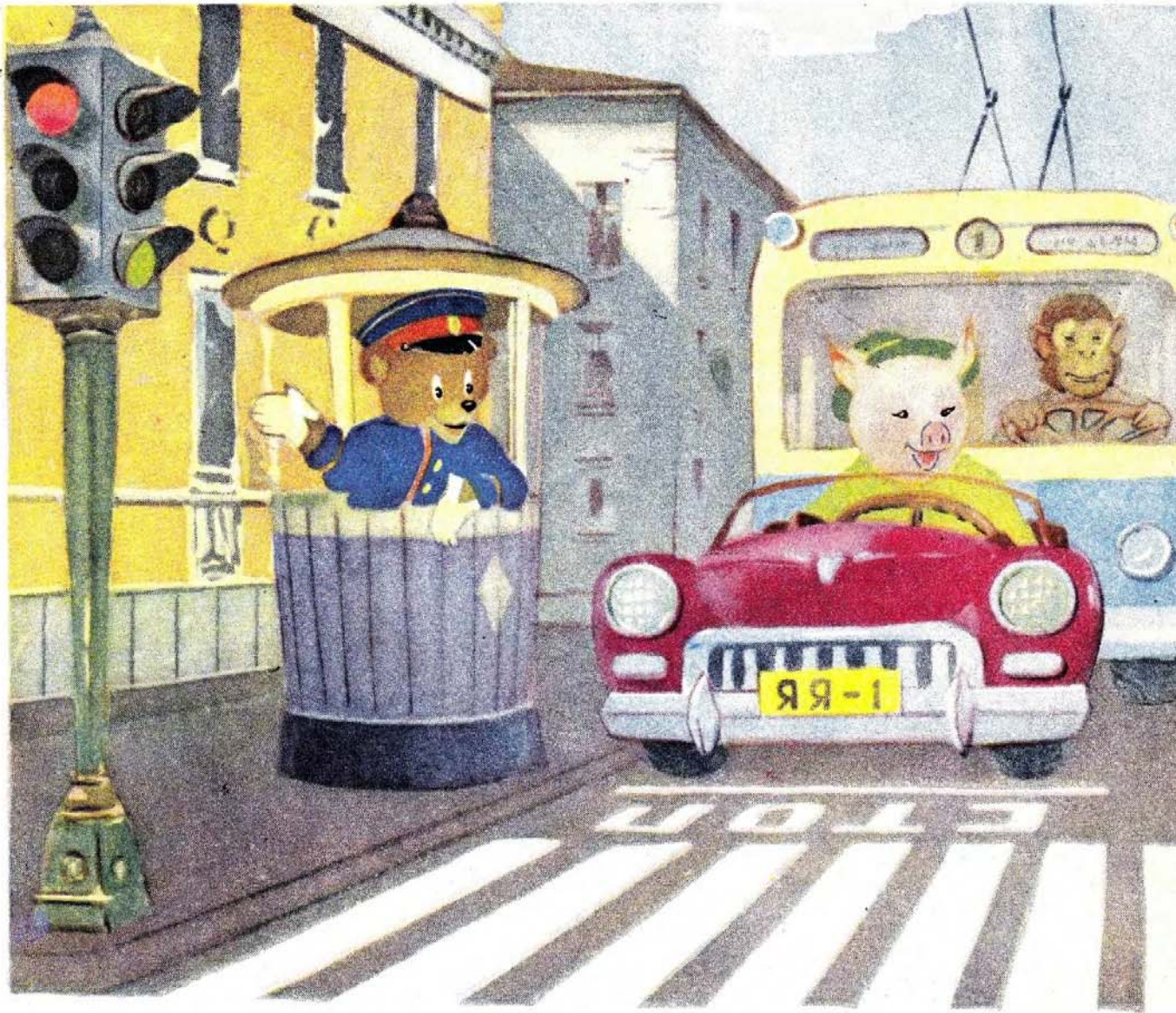
Дорога відкрита туди і сюди,
Та тільки, шофере, уважно гляди! —
Бо є іще гави, як ця, що біжить;
Напевно, обридло на світі їй жить.
В страшну небезпеку потрапила гави,
Де мчали машини і зліва, і справа.
А цей пішохід — вам відомий ведмідь —
На знак «Перехід» з ведмедятком спішить.
Бо там, де указані нам переходи,
Ідуть через вулицю всі пішоходи.

У качечки овочі є у корзині,
Ще треба купити пшона в магазині.
Спиня вона внука:— Отут перехід,
Але поспішати при цьому не слід.
Поглянь, каченятко, спочатку наліво:
Пропустим машину — і підем сміливо.
А серед дороги, де стали зайці,
Ми спинимось теж на отім острівці.
Поглянем направо: немає машин? —
І підем собі за пшонцем в магазин.

Спинився тролейбус під номером п'ять.
До виходу всі пасажери спішать.
Лиш гава-роззява одна метушиться:
Вона біля входу штовхнула лисицю,
Ударила дзьобом у лоб їжака.
— Куди ти, колючий? З дороги! — гука.
Та лапою гаву спиняє ведмідь:
— Заждіть, громадянко, хвилину заждіть.
Щоб знали надалі, де «Вихід», де «Вхід»,
Вам штраф заплатить за порушення слід!

Які в нас дороги гладенькі та чисті!
Стоять світлофори на вулицях в місті.
В них жовті, червоні й зелені вогні.
Водій помічає червоний:

— Мені
Спинитися треба на деякий час...

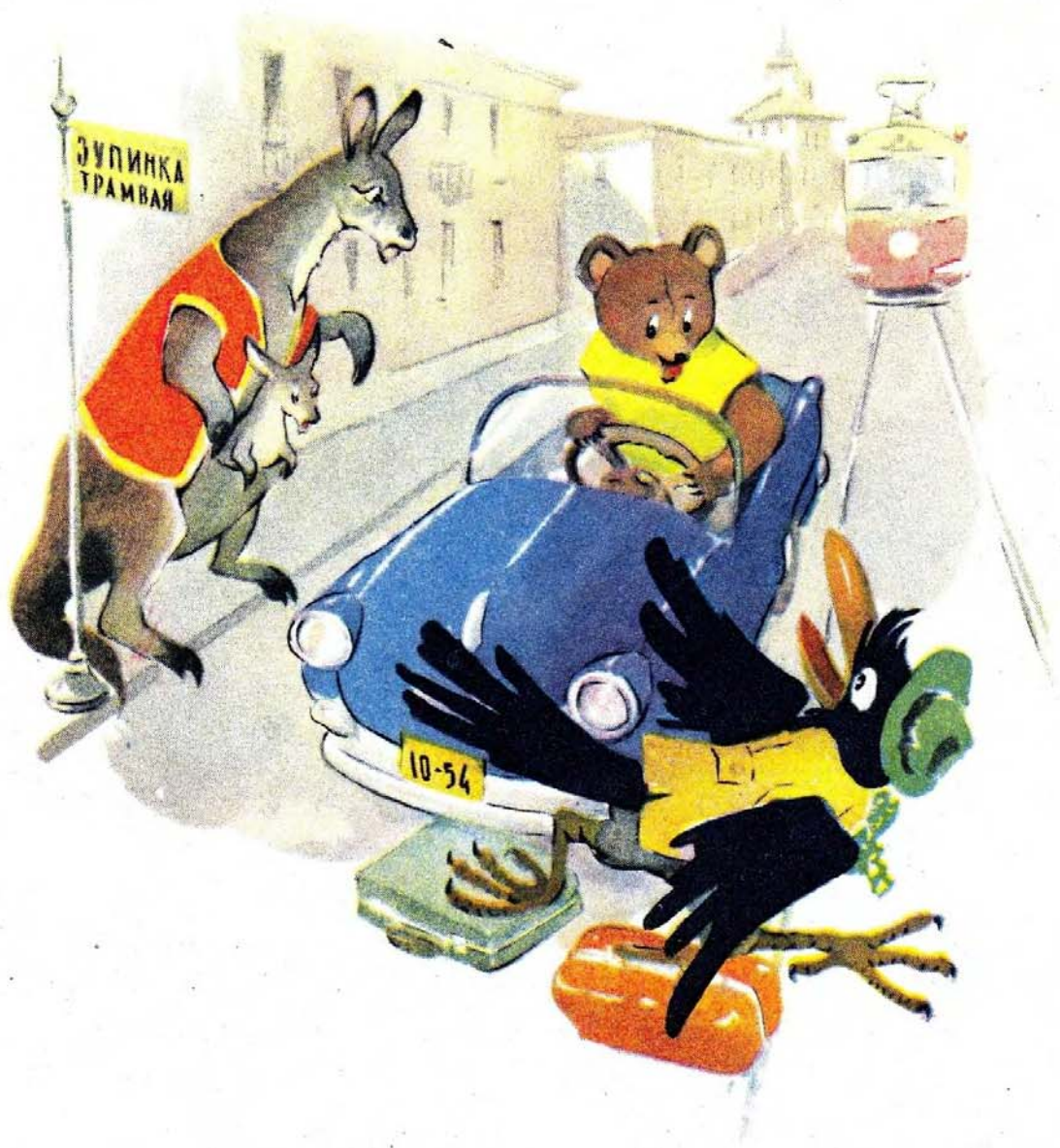
А світло зелене, лисичко, для вас.
І котик, і зайчик, і ті, що за вами,—
Всі можете йти через вулицю прямо.
Ви можете йти, не боятись нічого,—
Бо світло зелене — відкрита дорога!

У полі немає ніде тротуару,
І гава пішла по шосе до базару,
Іде собі шляхом по правому боці...
І треба ж такій приключитись мороці! —
Попутна машина її зачепила,
Крилечко зламала і кошик розбила.
А зайчик гукає:— Я зліва їду!
Попутна не звалить мене на ходу,
Та й стрічна машина отак не штовхне:
Шофер обмине, бо побачить мене.

Трамвай зупинився, і всі, що зійшли,
Попереду звично вагон обійшли.
А гава щодуху метнулась назад
І знову, як бачте, попала невлад.
Зустрічний трамвай тут зупинки не має,
Він далі маршрутом своїм поспішає.
Ведмедик-водій заревів на ходу:
— Куди ти, носата? Влетиш у біду! —
І зайчик їй каже: — Роззяво, стривай!
Попереду треба обходить трамвай!

На розі, де кожен трамвая чекає,
Читаєм табличку: «Зупинка трамвая».
Стоїть кенгуру на новім тротуарі —
Це мама з маленьким синочком у парі.
А гава трамвай на дорозі чекала,
Іще й чемодани свої розіклала.
Ще мить — і роздавить роззяву ведмідь...
— Ой, дядечку! Швидше машину спиніть! —
І гава летить з-під самісіньких фар...
Тепер буде знати, що є тротуар!

Мелькають будинки, дерева і квіти,—
В тролейбусі їдуть дорослі і діти.
А ззаду — безплатні висять пасажери,
Дві мавпи хвостаті, що раді без міри:
Мовляв, ця драбина для тебе й для мене!
Ми — справжні герої! Ми — мавпи-спортсмени!
І раптом «спортсмен» закричав на драбині:
— Хвоста придавив бегемот на машині!..—
Хвоста — ще нічого, та як би «герою»
Хвоста не позбутись разом з головою!

Спинився автобус, а поряд — таксі.
Обходять їх ззаду прохожі усі.
А гаву-роззяву тут кожен впізна:
Поперед машини скакає вона.
Машина промчала і ледве не збила,

Роззява з книжками портфель упустила,
Закаркала слізно, побігла щодуху...
Соромся! Забула ти правила руху!
Машину, що стала попереду тебе,
Завжди тільки ззаду обходити треба!

Усі з ковзанами пішли на льодок,
На річку, де чистий, гладенький каток.
Чого ж на дорозі зайці-пустуни?
Схотіли з «гачком» покататись вони.
Позаду машини висять на гачках:
Машина гальмує — лоби в синяках.
Гачок розігнувся — зайча шкереберть!
Назустріч машина — і куцому смерть!..
І ви на шляху не шукайте утіхи,—
Ця втіха, малята, кінчається лихом!

Для дошкільного та молодшого
шкільного віку

Редактор *М. П. Лисич*
Художній редактор *А. К. Тетюра*
Технічний редактор *В. В. Красій*
Коректор *Т. О. Крижна*

ВОРОНА-РАЗИНЯ
(На українском языке)

Здано на виробництво 24.VII. 1959 р. Підписано до друку 16.X.1959 р. Формат $70 \times 92 \frac{1}{16}$. Фіз. друк. арк. 1.
Умовн. друк. арк. 1,17. Обл.-вид. арк. 0,92. Тираж 108000
БФ 13757 Зам. № 39. Ціна 65 коп.

Дитвидав УРСР. Київ, Кірова, 34.

Фабрика кольорового друку Головвидав Міністерства культури УРСР, Київ, вул. Ново-Окружна, 3.